

Sanata Gönül Verenler

Bir Bilim İnsanın Sanata Olan Sevdası

Röportaj: Kemal Yüksel

ACME: Bir doktor ve bir müzisyen olmak, anatomiye ve orkestrayı kontrol etmek. Orkestrayı da sanki bir vücudun parçaları gibi görmek...Bu alanlardaki başarı denkleminizi sadece yeteneklerle açıklamak sizce ne kadar yeterli?

Op.Dr. Hüseyin KURVOĞLU: Sanatçının başarısında en büyük pay yetenektir ama tek başına yeterli değildir. Ancak emekle birleşirse başarı gelir. Yetenek ham maddedir, işlenirse ürün oluşur. Denklem şöyledir;

Az yetenek + çok çalışma = Vasat veya altı sonuç

Çok yetenek + az çalışma = Vasat veya altı sonuç

Çok yetenek + çok çalışma = İyi sonuç

Sanatçı emekçidir, sürekli çalışır, hep daha iyiyi daha güzeli arar. Devrimcidir, varolanla yetinmez, kalıpları zorlar, yenilikler arar, yani ışıklara yönelir. Mevcutları ve herşeyden önemlisi kendini aşmaya uğraşır.

Sanatçı gözlemcidir. Doğayı ve toplumu gözlemler, iyiyi kötüyü, daha güzeli algılar, biriktirir, sentezler, analiz eder. Sabırlıdır, bıkmaz usanmaz çalışır. Çünkü bilir ki enstrümanını bir gün çalmazsa eksikliğini kendi anlar, eğer bir hafta çalmazsa herkes anlayacaktır.

ACME: İşiniz veya ailesel nedenler yüzünden, bütün gelecek planlarımızı rağmen hiç tanımadığımız şehirlere gitmek. Bu noktada sanatsal yaşamınız ne kadar ön plana çıkabiliyor?

Op.Dr. Hüseyin KURVOĞLU: Mutluluk da mutsuzluk da insanın içindedir. Nereye giderseniz gidin onları beraberinizde götürürsünüz. O nedenle mutlu olabilmeyi bir şekilde öğrenmemiz lazım. Sanatsal çalışmalarım bana bu yolu gösterdi. Nerede olursam olayım sanatın içinde olacağım için bu değişimlerden etkilenmem. Çünkü sanat benim içimde, mutluluk da.....

ACME: Müzik notalarını, sözlerini ruha işleyen sese çevirmekle, bilgiyi sağlığa, mutluluğa çevirmek. Bu kutsal dönüştürücülüğün bir

Op.Dr.Hüseyin KURVOĞLU

İstanbul Bahat Hospital

Bir bilim insanının sanata olan sevdası müzikle, resimle, şiirle bütünleşmiş; zorlu tıp eğitimine rağmen devam etmiş, çocukluk yıllarında başladığı amatör müzik eğitimi bugünlere aynı ruhla gelmiş. Nasıl mı? Aile içinde halk müziği ile başlayıp, ağabeyinden çalmasını öğrendiği bağlamayla devam eden, liseden sonra Türk Sanat Müziği'ne ilgi duyup Hacettepe Üniversitesi Türk Müziği grubuna katılan, Gültekin Aydoğdu, Metin Everes, Cahit Ünyaylar gibi sanatçılardan Türk müziği nazariyatı, solfej ve şan eğitimi alan, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Türk Müziği Korosu'nun kuruluş çalışmalarına katılıp, Samsun Devlet Hastanesi ve Samsun Tabip Odası Korosu çalışmalarında solist olarak bulunan, Samsun Musiki Cemiyeti koro şefliği, Samsun Devlet Hastanesi Korosu ve Samsun Kız Meslek Lisesi öğretmenler korosunu kuran, konserlerini yöneten Dr. Hüseyin Kuruoğlu, ayrıca çok sayıda şarkı ve saz eseri formundaki bestesiyle Turhan Taşan'ın derlediği 'Samsunlu Sanatçılar ve Bestekarlar' kitabında yer alır. Bütün bunların yanısıra 1987 yılında 'Katmer' adında bir şiir kitabını yayımlar, Türk Dili ve Edebiyatı ile Türk tarihi konularında araştırmalar yapar, resim çalışmaları ile de Mona Lisa Sanatevi'nin bir sergisine katılır.... Ortopedi ve Travmatoloji uzmanı Dr. Kuruoğlu ile sanat serüveni ve ilgi alanlarını paylaştık...

parçasısınız. Bu kendinizi çok özel bir yerde, önemde görmeni-zi sağlıyor mu?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Müzik en ilkel çağlardan beri dinsel bir motif olarak kullanılmıştır. Eski Türklere şaman (kam, baksı, kopuzcu ozan) aynı zamanda müzisyendi. Kopuz çalar ve ırlardı (şarkı söylemek). Bir enstrümandan nağmelerin dökülmesi, kemânın inlemesi, ney denen kamışın içinden nefesin yakıcı bir ateş halinde çıkması insanları her zaman etkilemiş ve bu enstrümanları çalan kişilere kutsiyet atfedilmiştir. Dede Korkut hikayelerinde. Bamsı Beyrek kopuzu kucağında uyuya dalar, o sırada düşmanları gelir, kopuzu görünce onu öldürmeye cesaret edemezler. Yine Şamanlar aynı zamanda hekimdi. Ruhlarla ilişki kurarak sağaltım yaptıklarına inanılırdı. Hipokrat döneminde de şamanlar kadar olmasa da hekimliğin kutsallığı korunmuştu. Hekim hasta ilişkisi, baba evlat ilişkisi gibiydi. Bakın, iyilik ve güzellik tarih boyunca hep galip gelmiştir ve bu gelecekte de böyle olacaktır. Ben hala iyi müzisyenlerin ve iyi hekimlerin sevildiklerini ve saygı gördüklerini düşünüyorum. Ben her zaman hekimliğim ve müzisyenliğimle saygı gördüm. Elbette ki özelim ve önemliyim. Ama hiçbir zaman megaloman olmadım. Alçak gönüllü olmayı bilmek lazım. Biliyor musunuz mezarlıklar kendini alternatifsiz sanan insanlarla doludur. Hiç kimse alternatifsiz değildir. Deveden büyük fil vardır.

ACME: Başlarken olmak istediğiniz ve hedeflediğiniz gibi bir doktor ve müzisyen olabildiğini söyleyebilir misiniz?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Hekimlik ve müzisyenlik... İki de dipsiz birer kuyu ve uçsuz bucaksız birer okyanus. Ben bu okyanuslarda iyi

bir yüzücü olarak sadece yüzüyorum. Daha dibini bulamadım.

ACME: Daha çok insanın hayatına müziğin ve müzik eğitimin yerleşmesi için çok sayıda kuruculuğunu yaptığınız koro ve birçok faaliyetin yapılması için ne-ler gerekli sizce?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: İletişim çağındayız. Dünyanın en uzak köşesindeki olayı anında öğrenebiliyoruz. Bu da evrensel bir etkileşimi kaçınılmaz kılıyor. Ancak bu etkileşim daima bizim kültürümüz aleyhine olmalıdır. Yoksa asimile olursunuz (Kültür emperyalizmi). Türk müziği en önemli kültür varlıklarımızdan biridir. Özenle korunup geliştirilmelidir. Esasen halk müziği ve sanat müziği gibi yapay ayrımları da doğru bulmuyorum. Aynı makam (ses dizileri) ve usulleri (ritim) kullanan bu iki dal arasında sadece üslup farklılıkları olduğu kanaatindeyim. Rumeli ve İstanbul türküleri incelendiğinde bu üslup farklılığının da tamamen ortadan kalktığı görülebilir. Koro çalışmalarında bu güzide kültür varlığımızı korumayı, yozlaşmasını (de-jenerasyon) önlemeyi ve gelecek nesillere en doğru biçimde aktarmayı amaç edindim. Korolarımda yüzlerce insanı eğittim, konserlerimde binlerce insana Türk müziğinin en güzel nağmelerini ulaştırdım. Ben ve benim gibileri Türk müziğinin hamalları olarak nitelendiriyorum. Hiçbir maddi beklentisi olmadan yıllarca bu yükü sırtlandık gidiyoruz. Maalesef bu faaliyetler, musiki cemiyetleri, amatör topluluklar ve bu işe yüreğini koymuş bir avuç gönüllü tarafından yürütülmektedir. TRT çizgisini değiştirdi, Kültür Bakanlığı'nda klasik koroları kurarak bu işi çözümlendiğini sanıyor. Acilen yapılması gerekenler;

a. Sağlam bir kültür sanat politikası oluşturulmalıdır,

b. TRT ve özel tv kurumlarında Türk sanat ve halk müziği programları yapılmalıdır,

c. Amatör topluluklar desteklenmelidir. Kültür merkezlerinde ücretsiz konser yapabilmeleri sağlanmalıdır,

d. Saz sanatçısı yetiştirmeye önem verilmelidir. Çünkü okuyucu eğitimi kolaydır. Saz sanatçısı yetiştirmek yıllar alır.

ACME: Yeni nesil müziğinin çok farklı bir çizgisi ve duygu ifade şekli var. Sizce her tarz müzik dinlemek ruhun olgunlaşması yanında ruhu karmaşık bir halede itebilir mi?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: İşte ülke olarak sağlam bir kültür ve sanat politikanız olmazsa olacağı budur. Çoluğun çocuğun, kurda kuşa yem olur. Bu çocuklar iki cami arasında kalmış binamaz oldular. Eşimin yeğeni ODTÜ havacılık mühendisliği bölümünü dereceyle bitirdi. Pırl pırl, efendi, çalışkan tam ülkemizin ihtiyaç duyduğu insanlardan. Bana diyor ki 'enişte ben Türkçe sözlü müzik dinleyemiyorum, müzik olması için İngilizce olması gerekiyormuş gibi geliyor'. Çençlerin çeşitli müzikler dinlemeleri değişiklik ve heyecan aramaları doğaldır. Ama kusura bakmayın, hızar sesi, makine gürültüsü ne zamandan beri müzik oldu. Ali Ayşe'yi feşmekan etmiş, Ayşe bağınıyor 'senden bir çocuğum olacak Alii' Nerde duygusallık? Nerde romantizm? Nerde o eski şarkı sözleri? Bunlar marjinaldir, gelip geçicidir, taşlar yerine oturur. 40 yaşına gelip eline bir duble rakı aldığımda yine dinlerler Bimen Şenin o güzel hicaz şarkısını, 'Yıllar ne çabuk geçti o günler arasından, Bir tel saç onun kaldı bütün hatırasından.' Kızım piyano eğitimi aldı (batı tarzında) sanat müziği ile pek ilgilenmezdi. Londra'ya eğitime gittikten

bir ay sonra 'Babaaa geldiğimde fasıl yapalım çok özledim' dedi. Türk müziği böyle bir şeydir işte, insanın kanına işler hiç olmayacak bir yerde ve zamanda ortaya çıkar.

ACME: Müziğin en büyük etkilerinden biri kendimizi bazen doğanın içinde hissedebilmemiz veya bizi yaşadığımız eski bir burukluğa götürebilmesidir. O ana özel bir duyguyu, geçmişten yeniden ortaya çıkarmak. Bu açıdan bakıldığında gerçek olan duygu sizce hangisi? Geçmiş, şimdi veya gelecek?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU:

Çeçmişinizi silemezsiniz, peşinizden gelir. Yaşadığınız her şeyin (iyi, kötü, güzel, çirkin) izlerini taşırsınız. Ancak geçmişte takılmamak gerekir. Olan bitenin sağlam bir şekilde muhasebesi yapıp hesaplar kapatılmadır. Çeçmişe takılıp kalan insanlar başarılı olamazlar. Ya ah! Vah' edip dövünürler ya da kuru hayallerle övünürler. Asıl olan gelecektir. Bugün ise geleceği hazırlayan fırsattır.

ACME: Müziğin barış, anlayış, duygusallık ve birçok önemli durumlar sergilemede araç olarak kullanılması insanın bu tarz davranış için her zaman müziğe ihtiyaç duymasını gerektirir mi? Müziğin etkisi o an dinlediğiniz eser bitene kadar mıdır?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Müzik tarih boyunca çeçitli amaçlarla kullanılmıştır (dinsel törenler, savaşlar, eğlence, tedavi, vs.) Çünümüzde de böyledir. Kur'an okuma, mevlit, ezan, ilahiler, Mevlevi ayinleri, kilise ayinleri, askeri bandolar, film müzikleri ve efektleri hep müziğin kullanım alanlarıdır. Müziği sadece şarkı dinlemek

şeklinde düşünmemek gerekir. Dikkat edilirse yaşamın hemen hemen her parçasında müziğin varolduğu görülecektir. Müziğin etkisi kişinin amacına ve kullanılan müzik türüne göre değişir. Buna göre müzik insanları coşturabilir, depresyona da sokabilir, huzur da verebilir hırçınlaştırabilir de, aşık da eder, hipnotize de. İstenirse kafayı da buldurur. Mansur neyinin dem seslerini 3-5 dk. dinleyin bakalım ne oluyorsunuz görelim. Müziğin etki süresi yine kullanılan müziğe göre değişir. Kiminin ki anlıktır, kiminin ise yüzyıllar sürer. İşte biz bu uzun etkililere müzik klasikleri diyoruz.

ACME: Duygularımız ve yeteneklerimiz açığa çıkarıldıkça ve geliştirildikçe kendimizi ve hayatı daha çok seviyoruz. Peki sanatsal anlamda damarlarımızdaki yeteneklerimizi açığa çıkarmak sebebini bilmediğimiz ruhsal problemlerimizin nedenlerinden olabilir mi?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Yetenek tabiatın bahşettiği bir şeydir. Genetikdir. Varsa vardır yoksa yoktur. Eğer yoksa olmayan bir şeyi açığa çıkaramazsınız. Peki olup olmadığını nasıl anlarız? Yetenek suya benzer, asla tutamazsınız. Bir yerlerden bir delik, bir çatlak bulur, sızar. Kızım bir gün eline neyi aldı bu neymiş diye baktı, evirdi

çevirdi. Buradan üfle dedik, bir üfledi, inanamadım flüt çalar gibi şarkı çalıyor, insanların çoğu bu enstrümandan ses çıkarmak için üç ay uğraşır ve sonunda olmuyor deyip bırakır. Heves yeteneğin belirtilerinden biridir. Bitip tükenmeyen bir heves ve sabır... Bize hevesli insanlar gelir, hemen Ahmet Özhan gibi şarkı söylemek, Niccolo Paganini gibi keman çalmak isterler. Ama bu işin çok meşakkatli olduğunu sezince çoğu kaçar. Fiziksel özellikler de önemlidir. Hiç unutmam çok hevesli bir kardeşimiz ud öğrenmek için gelmişti. Bir parmağı benim iki parmağım kalınlığında. Klavyeye bastığında udun üç teli

lini birden kapatıyor. Bir kaç dersten sonra olmayacağını anladı. Sesi algılama ve doğru sesi bulabilme çok önemlidir. Bazı insanlar bunu hiçbir zaman başaramıyorlar. Yaş faktörü çok önemlidir. Kırkından sonra saza başlayan, tenesirde çalar' sözünü unutmamalı. Bence enstrüman eğitimine çocuklukta başlanmalı, çocuk ergenliğe girdiğinde enstrüman onun vücudunun bir parçası haline gelmiş olmalıdır.

Bu dönem geçirilmişse bir insanın virtüöz olması mümkün değildir. Ritim duygusu en önemli faktörlerden biridir. Ritim duygusu olmayan kişi müzisyen olamaz. Tabii bu söylediklerim üst düzey sanatçı olmanın koşullarıdır. Yoksa kendi kendine rahatlamak, oyalanmak için herkes müzikle veya başka bir sanat dalıyla uğraşabilir, uğraşmalıdır da... Herkes sanatçı olmak zorunda değil. Çelelim sorunun yanıtına, insanlar yetenekleri ortaya çıkmadığı için ruh hastası olmazlar ya da yetenekleri ortaya çıkıpda çok büyük bir sanatçı olduklarında ruh hastalıklarından kurtulmazlar. Öyle olsaydı bütün yeteksiz insanların ruh hastası, bütün büyük sanatçıların da ruh sağlıklarının

mükemmel olması gerekirdi (Örneğin, Van Çogh, Antonin Artaud ve Neyzen Tefik). Delilik ve sanat ilişkisi çok irdelenmiş bir konudur. Deliliğin dehanın görünüşlerinden biri olduğunu, melankoli deha ve delilik arasında bir bağlantı olduğunu iddia eden pek çok düşünür ve sanatçı vardır. Dahı biraz da deli olandır. Deha deliliğin çocuğudur. Bu konuya ilgi duyanların Jane Kromm'un 'Avrupa da Deliliğin Resmî Tarihi' adlı kitabını, Yves Bonnefoy'un "Melankoli, Deha ve Şiir" başlıklı yazılarını ve ressam Yüksel Arslan'ın yazılarını okumalarını öneririm. Sonuçta sanat eserleri belirli ruh hallerinde gerçekleşir. Melankoli, coşku, kırgınlık, sevgi, nefret, karmaşa vs. Ortaya çıkan eserler bu ruh hallerinin izlerini mutlaka taşır. Yani sanat eserleri dikkatli incelenirse sanatçının ruhsal yapısı (en azından o eseri yaptığı sıradaki) hakkında net bir bilgi sahibi olabiliriz ama bir gerçek var ki, sanatsal faaliyetler uygulayıcıları olağanüstü rahatlatır, bir huzur ve dinginlik verir.

ACME: Tarz olarak Türkçe müziğin dışında beğendiğiniz ve takip ettiğiniz gruplar var mı?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Fırsat buldukça her tür müziği dinlerim, incelerim. Batı müziğini çocukluğumdan beri takip ediyorum. Louis Armstrong, Beatles, Abba, Tom Jones, Tina Turner gençliğimde zevkle dinlediğim ve bende iz bırakan grup ve sanatçılardı. Rap, hip-hop, metal vs. gibi müzikler çıktıktan sonra koştum. Klasik müzikte beni en çok etkileyen Rahmaninov'un piyano konçertosu olmuştur. İlk dinlediğimde Osmanlı-Rus savaşlarını niye hep kaybetmiş olduğumu anladım çünkü bu müziği yaratan kültür seni yener hiç şansın yok.

ACME: Unutulmaz eserler icra edenlerden olma isteğiniz var

mı?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Elbette... Bu bütün bestekarların hayalidir. Bimen Şen, Sadettin Kaynak, Yesari Asım Ersoy, Avni Anıl unutulmaz eserler vermiş büyük bestekarlardır. Ortak özellikleri özgün ve etkileyici olmalarıdır. Bu ise duygu, birikim ve zaman meselesidir. Yetenek ve çalışmayı da unutmamalıyım. Daha önce varolmayan bir melodiyi yaratmak çok zor bir şeydir. Bestekar birikimine duygularını katar, imbiikten geçirir ortaya bir eser çıkar. Bu eserin farklı olması, mevcutların tekrarı olmaması ayrıca da insanları etkileyebilmesi gerekir. Sadettin Kaynak'ın 600 civarında bestesi vardır. Bunların 400 tanesi bu kriterlere uymadığından unutulmuş, 200 tanesi ise hala zevkle dinlenmektedir. Demek ki büyük bestekarların bile her verdiği eser mükemmel olmayabiliyor. Olgunlaştıkça daha güzel eserler ortaya çıkıyor.

ACME: Doktorluk veya müzisyenlik hayatınızda, keyifli sohbetlerde sizin de paylaştığınız başınızdaki geçen ilginç veya komik olaylar var mı?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Olmaz olur mu? Bunların bazıları fıkraya gibidir, bazıları da acı ve düşündürücü. Mesela, bir gün muayenehaneme yaşlı bir teyze muayene olmak için 35 yaşlarındaki oğlu ile beraber geldi. Teyze zorlukla yürüyor. Hikayesini alıp, tezeyi muayene ettikten sonra röntgen ve kan tahlili istedim ve en yakın laboratuvara gönderdim. Bir kaç dakika sonra hastanın oğlu yanıma geldi 'Doktor Bey, annem zor yürüyor, o burada oturup beklese ben bu tahlilleri yaptırıp gelsem olur mu?' diye sordu.

ACME: Kendi eserlerinizi dinlemeyi sever misiniz?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Bestekarlar için kendi eserleri çocukları

gibidir. Üzerine titrerler. Kaliteli olsun, olmasın sanat değeri taşıyan taşımasını hepsi için böyledir. Bu nedenle eserlerimi dinlerken çok değişik bir haz duyduğumu söyleyebilirim.

ACME: Bağlama çalmasını ağabeyinizden öğrendiniz. Şimdi neredeyse kullanamadığınız hiçbir enstrüman yok. Çalışma hayatınız ve sanatsal faaliyetleriniz yanında aile yaşamınızı nasıl dengelediniz?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Aile konusunda haklısınız. Sanat camiasında aile bütünlüğünü korumak zordur. Bir defa çok fazla gözönündesiniz ve aşırı ilgi görüyorsunuz. Bu kadar ilgiyi kaldırmak ve çizginizi bozmadan yürümek zordur. Ayrıca sanatsal çalışmalar yoğunlaştıkça ailenizi ihmal etme noktasına çok rahat gelebilirsiniz. Bu konuda eşimin katkısı çok büyüktür. Herşeyden önce bana gösterdiği sabır ve verdiği destek için O'na teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

ACME: Kendimiz için çok özel yeri olan bir müziği dinlediğimizde, o anın duygularını çağırabiliyoruz. Bazı müzisyenler daha notalara dökmeden, düşüncesinde müziği duyabiliyor. Sanki radyoda, televizyonda dinler gibi zihnimizden dinlemek herkes için de mümkün olabilecek bir şey mi?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Bu da ayrı bir yetenek ve birikim gerektirir. Maalesef herkes için mümkün değildir.

ACME: Geleceğe dair umutlarınızın tükendiği veya çok üzüldüğünüz zamanlar oldu mu?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Çok olmuştur. Mesela ben konser öncesi soloların dağıtılması dönemini hiç

sevmem. Bana verin yüz kişiyi sabaha kadar müzik çalıştırırım, hiç bıkmam yorulmam ama solo vermeye gelince... Altmış kişilik koronun hepsi solist kesilir. Bu durumda hepsini memnun etmek imkansız. Bizim ülkemizde her an herşeyde sorun çıkabilir. İşleri yoluna koydum artık tıkr tıkr gider dersiniz, gitmez. Artık şöyle düşünüyorum 'yaşam dikenli bir gül bahçesi bu gülü koklamak için dikenlerin batmasına aldırmayacaksın, acıtsa da kanatsa da.

ACME: Türk Dili ve Edebiyatı ile Türk Tarihi konularında araştırmalarınız mevcut. Bir de "Katmer" adını verdiğiniz şiir kitabınız bulunuyor. Sizce şiir nedir ve neden var. Bizimle de paylaşabileceğiniz örnekler var mı?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Şiir duyguların ifade yollarından biridir. Çüzel söz söyleme sanatı da diyebiliriz. Kültürlere göre kalıpları, ölçüleri ve kafiyeleri değişiklik gösterir. İster erkek ister kadın olsun pek çok kişi en azından yaşamının bir döneminde birisine şiir yazmayı denemiştir. Ancak şiirde en önemli nokta, bütünleyici öge okuyanın kendinden bir şeyler bulabilmesi, 'Aa bu adam beni anlatıyor' diyebilmesidir. Türk şiiri çok büyük, dünya çapında ozanlarımız var. Onların yanında benimki işgüzarlık gibi gelebilir insana, ancak benim yaptığım mütevazı bir denemedir. Fakat şiir ve edebiyat çalışmalarımın bestekarlık alanında çok yararını gördüğümü söyleyebilirim. Bestelediğim eserlerimin çoğunun sözü de bana aittir.

'Bu akşam bir garip bir garip başım
İçmedim oysa ki yine sarhoşum,
Beni terkeyledi gönül sırdaşım,
Gitme, ne olur gitme can yoldaşım
Bu akşam bir garip, bir garip başım

Bu akşam elimden tutan kimse yok,
Eşim yok, dostum yok, arkadaşım yok

Dallarım kurumuş, tek yaprağım yok
Gitme, ne olur gitme, can yoldaşım
Bu akşam bir garip bir garip başım.

ACME: Lise ve üniversite yıllarında klüplerde voleybol oynadınız, kaptanlık ve antrenörlük de yaptınız. Hala bu alanlarda ilgilenmeye devam ediyor musunuz?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Aktif sporculuk yapmam mümkün değil tabii ki. Ancak vücudumu formda tutmak için düzenli spor yapıyorum(fitness). Spor hayatımda edindiğim bilgi ve tecrübelerden hekimlik hayatımda yararlandım. Voleybolu yirmi yıl kadar önce bıraktım.

ACME: Resim alanındaki yeteneğinizi de biliyoruz. Sanata ve sağlığa olan ilgi arasındaki mesafeyi kısaltabilmek için, halkın bilinçlendirme çalışmalarında sanatsal faaliyetler yapılmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Sorunun temeli ekonomiktir. Tarih boyunca bilimi, kültür ve sanat zenginliği takip etmiştir. 15.yy'da Herat dünyanın kültür ve sanat merkeziydi. Timur'un torunlarından Hüseyin Baykara'nın hakimiyetindeki Herat'ın nüfusu iki milyona yakındı ve dünyanın en büyük bilim adamları ve sanatçıları orada toplanmıştı. Bugün Herat'ı harita üzerinde bile zor bulursunuz. Daha sonra İstanbul dünya kültür merkezi olmuştur. 19 yy'da Paris ve daha sonra da Newyork...Siz temel ekonomik sorunlarını çözememiş insanlara hadi gelin sanatsal faaliyet yapalım, diyemezsiniz.

ACME: Hekimlerimize ve tıp camiamızın tüm birimlerinde çalışan herkese bizler aracılığıyla söylemek istediğiniz, sorularımız dışında anlatmak istediğiniz şeyler var mı?

Op.Dr. Hüseyin KURUOĞLU: Hekimlik bir sanattır. Ayrıca bir bilimdir. Sanat sanat içindir ve aynı zamanda sanat halk içindir. Yani sanatımızı en iyi şekilde uygulayacağız ve de halk sizin uygulama ve sunumunuzdan hoşnut kalacak, memnun olacak. Müzisyenin enstrümanı, ressamın tuvali, solistin vokal kordu vardır. Hekim ise insanla uğraşır. İyi sanatçı + iyi enstrüman = iyi sonuç olduğu halde aynı sonucu hekim insanda elde edemeyebilir. İnsan çok bilinmeyenli bir denklemdir. Kitaba göre hasta olmaz, her hasta için kitap yazılabilir. Hekim insan ötesi bir varlık değildir. O da sadece ve sadece insandır. Ruhu ile bedeniyle, eksiği ve gediğiyle... Öyleyse hekim herşeyden önce iyi bir insan olmayı hedef edilmelidir. Sanatla ve yetenekle ilgili konuşurken söz ettiğimiz heves burada öğrenme isteği olarak karşımıza çıkıyor. Hekim hiçbir zaman öğrenme isteğini kaybetmemelidir. Ayrıca meslekdaşlar birbirlerini küçük düşürücü ifadelerden mutlaka kaçınmalıdır. Kişisel hırslarımızı ve kıskançlıklarımızı bir tarafa bırakıp yapıcı, onarıcı ve destekleyici olmalıyız. Sonuçta, hekim olarak insanların en sıkıntılı anlarında yanlarında oluyoruz. Ölümünden öte köy yok. Biz daima ölümün bir adım berisindeyiz. Herkes tatil yaparken biz nöbet tutuyoruz. Herkes uyurken biz gecenin üçünde, beşinde acil ameliyatlar yapıyoruz. Bizi en iyi ancak biz anlayabiliriz. O nedenle birlik ve beraberlik ruhumuzu, birbirimize olan saygı ve sevgimizi asla yitirmemeliyiz. Tüm hekim arkadaşlarımızı sanatların en zoru, en ağırı, en meşakkatlisi, en risklisi ve en onurlusu olan hekimlik sanatını başarıyla icra ettikleri için tebrik ediyor ve saygılarımı sunuyorum...□